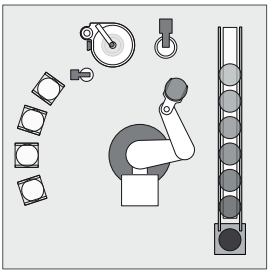

fig. 05

fig. 03

fig. 02

Her Anıyla Alıntılanan Geçmiş

Walter Benjamin'in Tarih Kavramı Üzerine bir Sergi Denemesi

'Past, in Each of its Moments, be Citable'

an exhibition project

on Walter Benjamin's Concept of History in the City of Istanbul

fig. 01

fig. 04

fig.:
Walter Benjamin
Kopf

AdK, Berlin, WBA
Ms 442, 8,9 × 21,5 cm [90%]
notes *On the Concept of History*

Tarih Kavramı Üzerine
notlar

quotes: Walter Benjamin,
"On the Concept of History",
in *Selected Writings*. Volume 4,
Cambridge, 2006, p. 397.

quotes: Walter Benjamin,
"Tarih Kavramı Üzerine",
Son Bakışta Aşk içinde,
İstanbul, 1993, s. 36.

Historicism contents itself
with establishing a causal
nexus among various moments
in history. But no state of affairs
having causal significance is for
that very reason historical.
It became historical posthu-
mously, as it were, through
events that may be separated
from it by thousands of years.
The historian who proceeds
from this consideration ceases
to tell the sequence of events
like the beads of a rosary.
He grasps the constellation into
which his own era has entered,
along with a very specific
earlier one. Thus, he establishes
a conception of the present as
now-time shot through with
splinters of messianic time.

Historisizm, tarihin çeşitli
anları arasında bir nedensel-
lik ilişkisi kurmakla yetinir.
Ama hiçbir olgu sırf bir neden
oluşturduğu için tarihsel
sayılmaz. Bir olgu ancak son-
radan, binlerce yıl uzağındaki
olaylar aracılığıyla tarihsellik
kazanır. Bundan yola çıkan
tarihçi, olaylar dizisini tespih
çeker gibi peşpeşe sıralamak-
tan vazgeçecektir. Bunun
yerine, yaşadığı dönemin çok
belli bir dönemle oluşturduğu
kümenin farkına varır. Böylece
kurulan bugün Kavramı, içinde
Mesiyanik zaman kırıntılarının
uçuştuğu "şimdi'nin zamanı"dır.

Benjamin Archiv
Ms 412

For the German philosopher Walter Benjamin (1892–1940), the city, or modern metropolis, had always been the privileged place of modern judgement. Its streets, shop windows, loggias, backyards and parks, its railway stations, arcades, monuments, cinemas and museums capture the totality of social and economic structures, being the frame and the imprint of human action. "Cities are battlefields"[1], he writes – the modern metropolis is a battlefield between the traditional and the modern, the singular and the mass, the periphery and the centre; it is the battlefield of history. This history is not to be understood as accessible through "reliving an era", an eternal image we can return to anytime we want. History presents itself as ruin.

Articulating the past historically does not mean recognizing it "the way it really was." It means appropriating a memory as it flashes up in a moment of danger. Historical materialism wishes to hold fast that image of the past which unexpectedly appears to the historical subject in a moment of danger.[2]

There is no historical continuity, no inherent meaning, no causal continuum of things past, as history itself is a construction of the present age. That which we call "the past" is only those traces, residues, and fragments that we are confronted with in the present. *History is a subject of a construction* – the past can only be read through a conscious present, a presence-of-mind in a moment of danger.

The danger threatens both the content of the tradition and those who inherit it. For both, it is one and the same thing: the danger of becoming a tool of the ruling classes.

Continuous history only exists in the narrative of the "ruling class", the victors of the battles of history. Conformist writing of history succumbs to the glorious illusion of triumph and progress. Simply speaking, the danger is that everything continues exactly the way it was, an eerie lulling into the phantasma of the ever-the-same, where the fleeting moments of danger on the battlefield of history become almost unrecognizable. Labyrinths of crossroads and one-way-streets where time, space, and even class become indiscernible.

Even more than the "modern" city of Benjamin's times, the metropolis of today has become the principal site for the phantasmagoria of modernity. Luxury housing and hotels, enforced shopping malls and touristic centres maintain the promise of prosperity, global competitiveness, eternal newness and unlimited progress. A fantasy-world of mythic compulsion that creates a deceptive vision of history as progress, *piling wreckage upon wreckage*.

"We're building not just an airport, but actually a monument of victory today"[3], is how Turkish Prime Minister Recep Tayyip Erdoğan opened the construction of the world's largest airport in Istanbul 2014, while the Gezi protests were marking their first anniversary. What is praised as the triumph of culture and civilization, or even a "monument of victory", is in fact the debris of a fatal building project called "progress".

1 Walter Benjamin, "Commentary on Poems by Brecht", in *Selected Writings,* Volume 4, Cambridge, 2006, p. 233.

2 all quotes: Walter Benjamin, "On the Concept of History", in *Selected Writings,* Volume 4, Cambridge, 2006, p. 389–400

3 http://www.hurriyetdailynews.com/turkey-breaks-ground-on-third-istanbul-airport.aspx?pageID=238&nID=67507&NewsCatID=345

4 Walter Benjamin, "The Task of the Translator", in *Selected Writings,* Volume 1, Cambridge 2006, p. 254.

> *[Cultural treasures] owe their existence not only to the efforts of the great geniuses who created them, but also to the anonymous toil of others who lived in the same period. There is no document of culture which is not at the same time a document of barbarism.*

As the modern city conceals and distracts from the spoils taking place within it, the urban environment simultaneously becomes the space inhabited by those spoiled and maimed *anonymous contemporaries.* It is here that the "ever-new" can be exposed as the "always-the-same". Soon, the shiny surfaces crack, as the physiognomist penetrates the superficial, revealing their ruinous truth.

Walter Benjamin deciphered the cities he encountered in his own time – the phantasmagories of Paris, the melancholic childhood remnants of Berlin, the idealistic porosity of Naples and the proletarians of Moscow. However, his theses *On the Concept of History* are not only textual image of *his* "moment of danger" in the years 1939/40. They are above all notations on method – on the possibility of actualization *in any given time*.

Presence-of-mind is withstanding the false promises of the present, the lure of shiny new shop facades and the commodified ruins of now-trendy backstreets. One encounters these instances as scattered, fragmented, discontinuous, just as the true image of the past is fleeting and porous.

> *The true image of the past flits by. The past can be seized only as an image that flashes up at the moment of its recognizability, and is never seen again.*

"*Past, in Each of its Moments, Be Citable*" is an investigation at the threshold of the past and the present in a city that is passage and footbridge – not only as a crystallization of the tensions between the traditional and the modern, the local and the global, the periphery and the centre, the singular and the mass – but also as a geographical site: Sea of Marmara, Black Sea – Europe and Asia.

The project itself has become a question of translation, of passage and transition. Deciphering the city's schizophrenia, between ruin and building site, is a matter of translatability, between text and the material world, between a genuinely "German" thinker and his Turkish translations. "A translation issues from the original – not so much from its life as from its afterlife"[4]. This project – constellation, fragment and montage – can be seen as part of this afterlife, an independent journey from the original text, meandering between Istanbul and Berlin. In reading Benjamin's Theses not as a historical document but as a guideline to *brushing history against the grain*, the afterlives of Benjamin's writings have to be comprehended – and proven – through the demands of history itself, leaving us with the imperative question: which past do we actualize and where is it to be found?

> *[...] For every image of the past that is not recognized by the present as one of its own concerns threatens to disappear irretrievably.*

Alman filozof Walter Benjamin (1892–1940) için şehir ya da modern metropol, her zaman modern sezginin ayrıcalıklı yeri olmuştur. Sokakları, dükkân vitrinleri, kemerli avluları, arka bahçeleri ve parkları, garları, pasajları, anıtları, sinemaları ve müzeleri, insan eyleminin çerçevesi ve bıraktığı izleri olarak, toplumsal ve ekonomik yapıların bütünlüğünü yansıtır. "Şehirler savaş alanlarıdır"[1] diye yazar Benjamin – modern metropol, gelenekselle modern, tekil olanla kitle, çevreyle merkez arasındaki muharebenin meydanıdır; tarihin savaş alanıdır. Bu tarih, "bir dönemi yeniden yaşayarak" erişilebilir olarak, dilediğimiz zaman dönebileceğimiz ebedi bir görüntü gibi anlaşılmamalıdır. Tarih kendini ancak yıkıntı olarak sunar.

Geçmişi tarihsel olarak kurmak "onu gerçekten olmuş olduğu gibi" tanımak değil, tehlike ânında birden parlayıveren anıyı ele geçirmektir. Tarihsel maddeciliğin meselesi, tehlike ânında tarihsel öznenin karşısında beklenmedik bir şekilde beliriveren geçmiş imgesini alıkoymaktır.[2]

Tarihin kendisi şimdiki devrin bir kurgusu olduğundan, tarihsel devamlılık, içsel anlam ve geçmiş olayların nedensel sürekliliği yoktur. "Geçmiş" dediğimiz şimdide karşılaştığımız izler, kalıntılar ve fragmanlardan ibarettir. *Tarih bir kurgunun konusudur* – geçmiş ancak bilinçli bir şimdi üzerinden, bir tehlike anında sahip olunacak uyanıklıkla okunabilir.

Geleneğin hem kendi varlığı, hem de onu devralanlar tehlikededir. Her ikisi de aynı tehdit altındadır: Hâkim sınıfın aleti durumuna düşmek.

Kesintisiz tarih sadece "yönetici sınıf"ın, tarih savaşlarının galiplerinin anlatısında mevcuttur. Tarihin konformist yazımı zafer ve ilerlemenin şanlı yanılsamasına yenik düşer. Açıkçası, tehlike her şeyin olduğu gibi devam etmesi, uğursuz bir her şey hep aynı fantezisine teslim olmaktır. Böylece tarihin savaş alanındaki kısacık tehlike anları neredeyse fark edilmez hale gelir. Zaman, mekân ve hatta sınıfın ayırt edilemez olduğu kavşaklardan oluşan labirentler ve tek yönlü sokaklar.

Bugünün metropolü, Benjamin'in zamanındaki "modern" şehrin çok ötesinde, modernite fantazmagoryasının birincil alanı haline geldi. Lüks konutlar ve oteller, dayatılmış alışveriş ve turizm merkezleri, refah, küresel rekabet, ebediyen yeni olma ve sınırsız ilerleme vaatlerini ayakta tutmaya çalışıyor. Tarihi ilerleme olarak sunan aldatıcı vizyonu yaratan, *enkaz üstüne enkaz yığan*, farazi mecburiyetlerin hayal dünyası.

İstanbul'da dünyanın en büyük havalimanı inşaatının 2014 yılındaki temel atma töreninde başbakan Recep Tayyip Erdoğan, "Bugün sadece havalimanı değil zafer anıtı inşa ediyoruz"[3] diyordu. Aynı günlerde Gezi protestolarının birinci yıldönümü yaşanıyordu. Kültür ve uygarlığın zaferi, hatta "zafer anıtı" olarak yüceltilen aslında "ilerleme" adı verilen ölümcül inşa projesinin enkazıdır.

1 Walter Benjamin, "Brecht'in Şiirleri Üzerine Yorumlar", *Brecht'i Anlamak* içinde, Metis Yayınları, 2014, s. 83.

2 alıntı: Walter Benjamin, "Tarih Kavramı Üzerine", *Son Bakışta Aşk* içinde, İstanbul, 1993, s. 30–36.

3 http://www.hurriyetdailynews.com/turkey-breaks-ground-on-third-istanbul-airport.aspx?pageID=238&nID=67507&NewsCatID=345

4 Walter Benjamin, "Çevirmenin Görevi", *Yazko Çeviri*, no. 14, Eylül-Ekim 1983, çev. Ahmet Cemal.

[Çünkü bu kültürel zenginlikler] varlıklarını sadece onları yaratan büyük dehaların çabalarına değil, aynı zamanda o çağda yaşamış adı sanı bilinmeyen insanların katlandığı külfetlere de borçludurlar. Hiçbir kültür ürünü yoktur ki, aynı zamanda bir barbarlık belgesi olmasın.

Modern şehir, içinde gerçekleşmekte olan çürümeyi gizler ve dikkatleri başka yöne çekerken, aynı anda kentsel çevre de mahvolmuş ve sakatlanmış *isimsiz* çağdaşların yaşama alanı haline gelir. Burada "ebediyen yeni olan", "her zaman hep aynı" olarak gösterilebilir. Çok geçmeden, fizyonomun yüzeyde olana nüfuz etmesiyle, parlak yüzeyler çatlar, yıkıcı hakikat ortaya çıkar.

Walter Benjamin kendi zamanında, kendisinin karşılaştığı şehirlerin şifrelerini çözmüştü – Paris'in fantazmagoryaları, Berlin'e ait melankolik çocukluk kırıntıları, Napoli'nin idealist gözenekliliği ve Moskova'nın proleterleri. Bununla birlikte, *Tarih Kavramı Üzerine*'deki tezleri yalnızca 1939–40 yıllarındaki kendi "tehlike anı"nın metinsel imajından ibaret değildir. Bunlar her şeyin ötesinde metod üzerine kayıtlardır – *herhangi bir zamanda* gerçekleştirme ihtimali üzerine.

Uyanıklık, şimdinin aldatıcı vaatlerine, parlak yeni mağaza vitrinlerinin cazibesine ve yeni moda olmuş arka sokakların metalaştırılmış döküklüğüne karşı koyabilmektir. Kişi bu anlarla dağınık, fragmanlar halinde, kesintili olarak karşılaşır, tıpkı geçmişin *doğru yüzünün* uçucu ve gözenekli oluşu gibi.

Geçmişin gerçek imgesi uçucudur. Geçmiş ancak, bir daha görünmemek üzere kendini gösterdiği an, birden parlayıp aydınlanıveren bir resim olarak yakalanabilir.

"*Her Anıyla Alıntılanan Geçmiş*", geçmiş ve şimdinin eşiğinde, hem pasaj hem de üst geçit olan bir şehirde – yalnızca gelenekselle modern, yerelle küresel, çevreyle merkez, tekille kitlesel arasındaki gerilimlerin bir kristalizasyonu olarak değil, coğrafi bir alan olarak da: Marmara Denizi, Karadeniz, Avrupa ve Asya – yapılan bir araştırma.

Projenin kendisi bir çeviri sorunu, pasaj ve değişim meselesi haline geldi. Şehrin, yıkıntı ve inşaat alanı arasındaki, şizofrenisinin şifrelerini çözmek, metinle maddi dünya, hakiki bir "Alman" düşünürle Türkçe çevirileri arasında bir tercüme edilebilirlik sorununa karşılık geliyor. "Çeviri kaynağını özgün yapıtta bulur. Daha doğrusu özgün yapıtın yaşamından çok, sonraki yaşamında bulur". [4] Bu proje, biraraya gelme, fragman ve montaj da işte o sonraki yaşamın parçası olarak görülebilir; özgün metinden bağımsız, İstanbul ve Berlin arasında dolanan bir seyahat. Benjamin'in *Tezler*'ini tarihsel bir döküman olarak değil *tarihin havını tersine taramak* için bir kılavuz olarak okurken, Benjamin'in yazılarının sonraki yaşamları, tarihin kendisinin talepleri aracılığıyla kavranmalıdır – ve ispatlanmalıdır. Bu da bizi kaçınılmaz soruyla başbaşa bırakacaktır: hangi tarihi gerçekleştireceğiz ve onu nerede bulacağız?

Çünkü geçmiş imgesi, onda kendini amaçlanmış olarak bulmayan her bugünle birlikte, yitip gitme tehdidi taşır; bu imge bir daha geri getirilemez.

fig.:
Walter Benjamin
Auf diesen Begriff einer Gegenwart

AdK, Berlin, WBA
Ms 444, 13,6 × 21 cm [90%]
Notes *On the Concept of History*

Tarih Kavramı Üzerine
notlar

quotes: Walter Benjamin,
"On the Concept of History",
in *Selected Writings*. Volume 4,
Cambridge, 2006, p. 396.

alıntı: Walter Benjamin,
"Tarih Kavramı Üzerine",
Son Bakışta Aşk içinde,
İstanbul, 1993, s. 34.

The historical materialist cannot do without the notion of a present which is not a transition, but in which time takes a stand [einsteht] and has come to a standstill. For this notion defines the very present in which he himself is writing history. Historicism offers the "eternal" image of the past; historical materialism supplies a unique experience with the past. The historical materialist leaves it to others to be drained by the whore called "Once upon a time" in historicism's bordello. He remains in control of his powers – man enough to blast open the continuum of history.

Bir geçiş olmayan, zamanın onda durduğu ve onun tarafından üstlenildiği bir bugün Kavramı, tarihsel maddeci için vazgeçilemezdir. Çünkü bu kavrayış, tam da onun kendisi için tarih yazmakta olduğu bugünü tanımlar. Historisizm "ezeli ve ebedi" bir geçmiş sunar; tarihsel maddecinin geçmişle ilişkisi ise tekil ve benzersiz bir yaşantıdır. Tarihsel maddeci, historisizm batakhanesindeki "evvel zaman içinde" adlı fahişeyle gücünü tüketmeyi başkalarına bırakır. Sahip olduğu kuvvetlerin efendisi olarak kalır: Erkekliğini tarihin sürekliliğini parçalamaya saklar.

auf diesen Begriff einer Gegenwart, die ein Übergang ist, haben in der
Tat einfach erst zur Klarheit gekommen ist, kann ~~[illegible]~~ die materialistische Dialektik
~~[illegible]~~ Begriffen. ~~[illegible]~~ Denn wo existiert gerade die Gegenwart, in welcher
jeweils ~~[illegible]~~ Geschichte geschrieben wird. Diese Gegenwart ist, so scheint
sich klargemacht zu haben, der Gegenstand einer Konstruktion. Dieselbe wird
also nicht durch das, was gewesen ist, sondern durch das, was in Gleichzeitigkeit
mit dem Heute an Bestehendem, ein jeder war, zu sein zu sagen, konstituiert
wurde. Die Begriffe der Gegenwart finden man bei Tarski ~~[illegible]~~ gesetzt
~~[illegible]~~ gesetzt. Leider ist, scheint es, in einer vierten gegebenen Zeit
der Tage keine Informationen können, sei es sich ihm aufzuerlegen
erwähnt. So erfahren wir immer zu spät von ihnen, weil sich jeder
begnügen hat. Mit dieser Kunst war der Politik gegen, sich bei
gleichem Verfahren, die Gegenwart vorzugestellen." ~~[illegible]~~ Man
kann von der Geschichte ja gleich sagen. Der Historiker ist ein
gewaltig gewandter Kraftsport. Er ufferst hinzugezogen in
Medium der Geschichtenschreibungen. Damit ist ihm freilich
die Gemütlichkeit des Erzählens für immer geschlossen.

Benjamin-Archiv
Ms 444

01
Excerpt from the book
All Poems by Melih Ziya Sezer

02
Interior view of the
Yeni Moda Pharmacy, 2016

03
A selection from the personal
archive of Melih Ziya Sezer and
Sezgi Abalı

01
Melih Ziya Sezer'in ***Bütün Şiirleri*** isimli kitabından alıntı

02
Yeni Moda Eczanesi'nin iç mekan görüntüsü, 2016

03
Melih Ziya Sezer ve
Sezgi Abalı'nın kişisel
arşivlerinden bir seçki

Across the street was
Perikli Usta's tavern
With a mermaid picture
Shining on the door

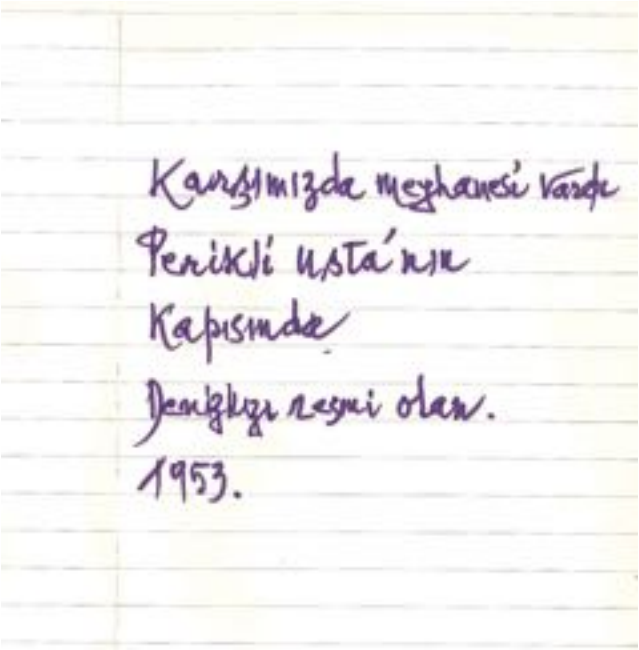
Karşımızda meyhanesi vardı
Perikli usta'nın
Kapısında
Denizkızı resmi olan.
1953.

fig. 01

fig. 02

fig. 03

01
City-Walk drawing
[05 Fatih], 2016

pencil and crayon on paper
29,70 × 21 cm

02
F102_01_20, 01
pencil on paper
20 × 24 cm

03–07
Tomiko Archive
convolute F102_01
[excerpts], various sizes

01
Şehir-yürüyüş krokisi
[05 Fatih], 2016
kağıt üzerine kurşun
kalem ve pastel
29,70 × 21 cm

02
F102_01_20, 01
kağıt üzerine kurşun kalem
20 × 24 cm

03–07
Tomiko Archive
öbek F102_01 [alıntılar]
çeşitli ölçüler

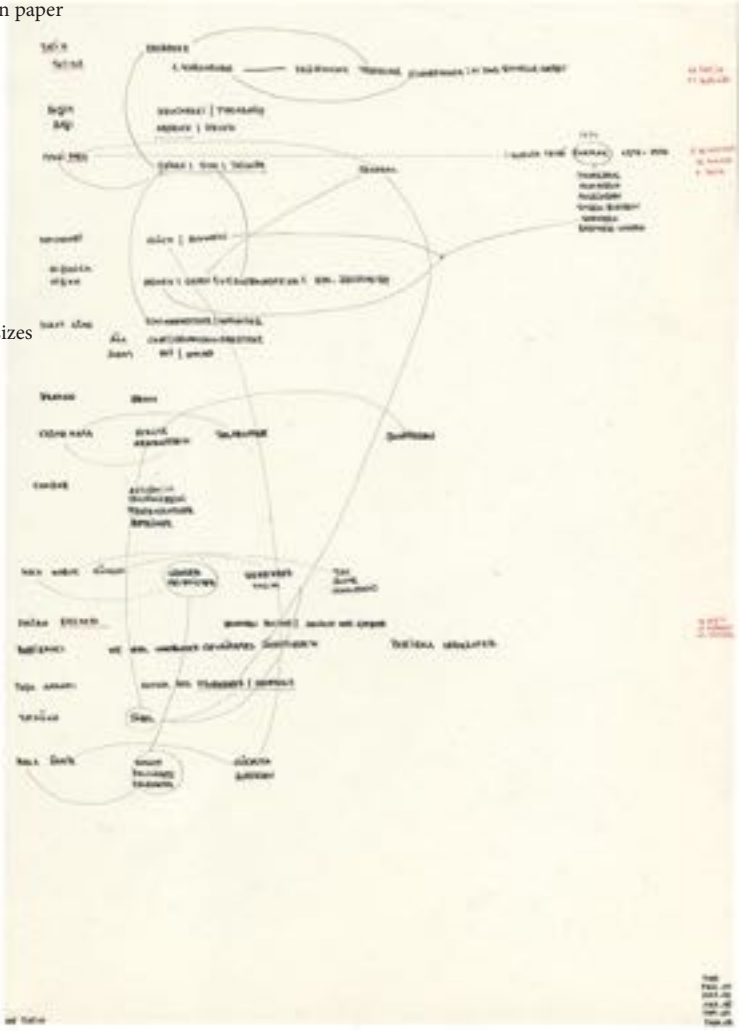

fig. 01

fig. 02

fig. 03

fig. 04

fig. 05

fig. 06

fig. 07

fig. 08

Doğu Çankaya

01–13
Watercolours, **[ongoing]**
watercolour on paper
21 × 28 cm

02
Glass installation,
2015–2016
glass, plexiglas, wood,
mirror, paint
68 × 68 cm

01–13
Suluboya Resimler,
[devam eden proje]
Kağıt üzerine suluboya
21 × 28 cm

02
Cam Yerleştirme,
2015–2016
cam, pleksiglas, ahşap,
ayna, boya
68 × 68 cm

fig. 01–13

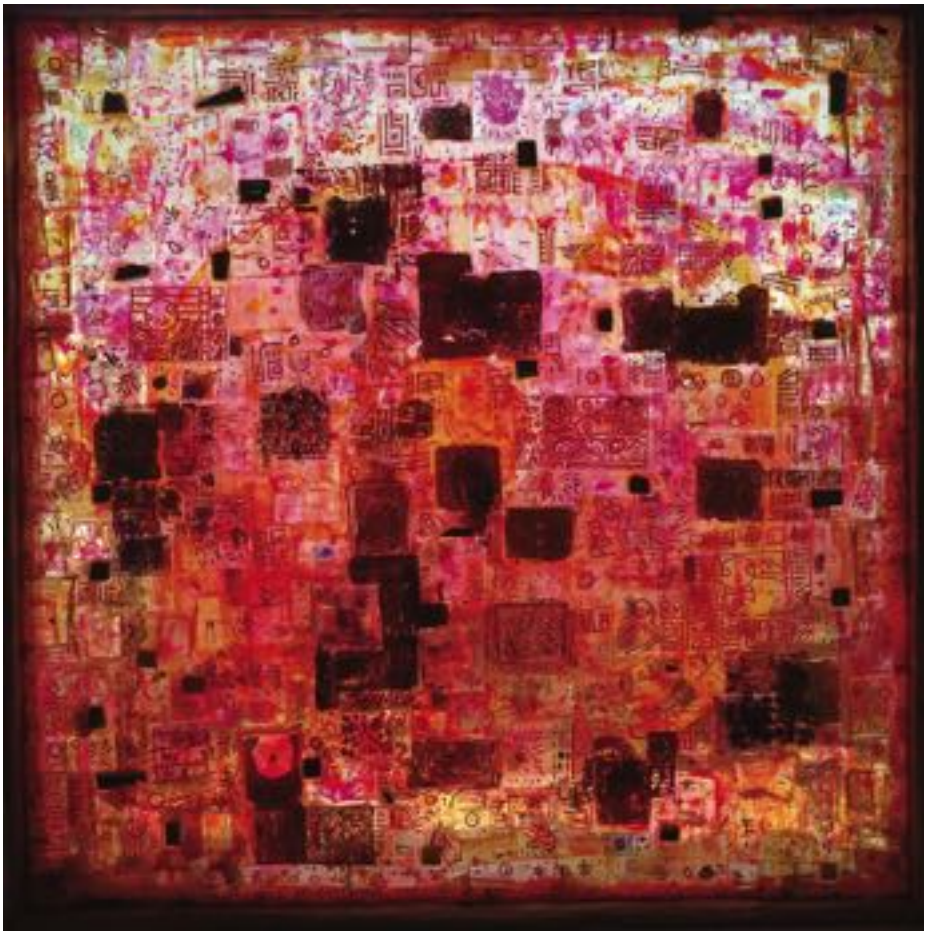

fig. 14

01
Plastic Fork, 2015
Wallpaper
173 cm × 140 cm

02
Fork, 2015
Wallpaper
173 cm × 140 cm

03
Starfish Bowl, 2015
Wallpaper
140 m × 173cm

01
Plastik Çatal, 2015
Duvar kağıdı
173 cm × 140 cm

02
Çatal, 2015
Duvar kağıdı
173 cm × 140 cm

03
Denizyıldızı Çanak, 2015
Duvar kağıdı
140 m × 173cm

fig. 01

fig. 02

fig. 03

01
Rechenkette, 2016
gold-coated chain, mechanism
100 cm × 30 cm × 20 cm

02
Heizgerade, 2016
NiCr heating wire, mounts,
wiring, controller
120 cm × 140 cm × 160 cm

03
Machine to coat glass discs with a layer of paint of uniform thickness, 2016
robot arm, vacuum chuck, glass wafers, paint,
thickness sensor, controller
150 cm × 40 cm × 10 cm

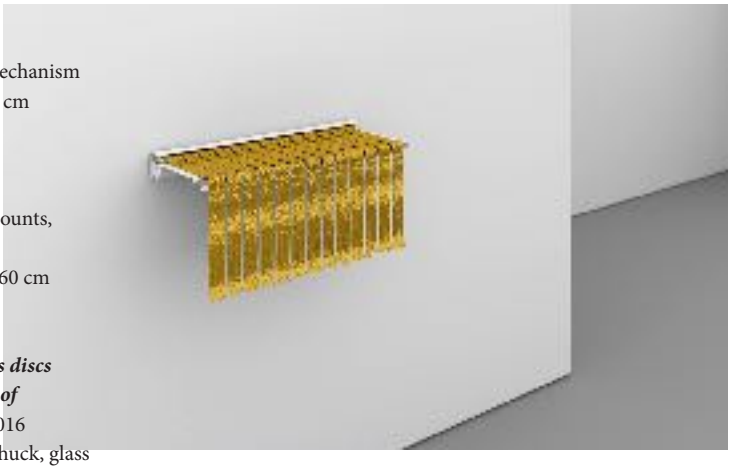

fig. 01

01
Rechenkette, 2016
altın kaplama zincir,
mekanizma
100 cm × 30 cm × 20 cm

02
Heizgerade, 2016
Nikel krom ısıtıcı teli,
askılar, elektrik donanımı,
kontrol cihazı
120 cm × 140 cm × 160 cm

03
Machine to coat glass discs with a layer of paint of uniform thickness, 2016
robot kol, vakum torna aynası,
cam plakalar, boya, kalınlık
sensörü, kontrol cihazı
150 cm × 40 cm × 10 cm

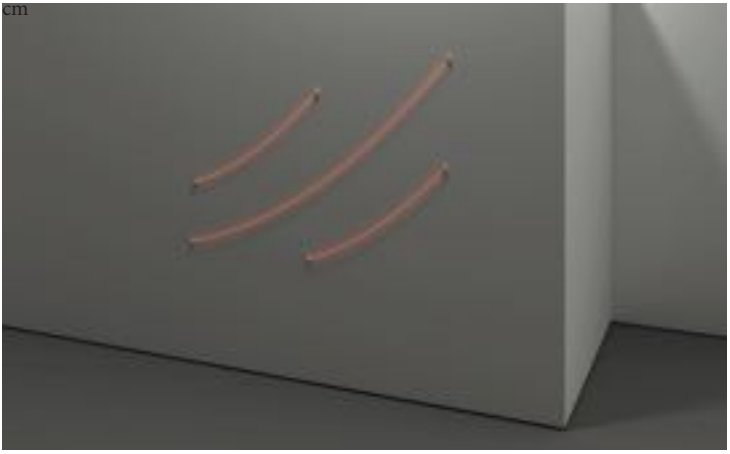

fig. 02

Machine to coat glass discs with a layer of paint of uniform thickness

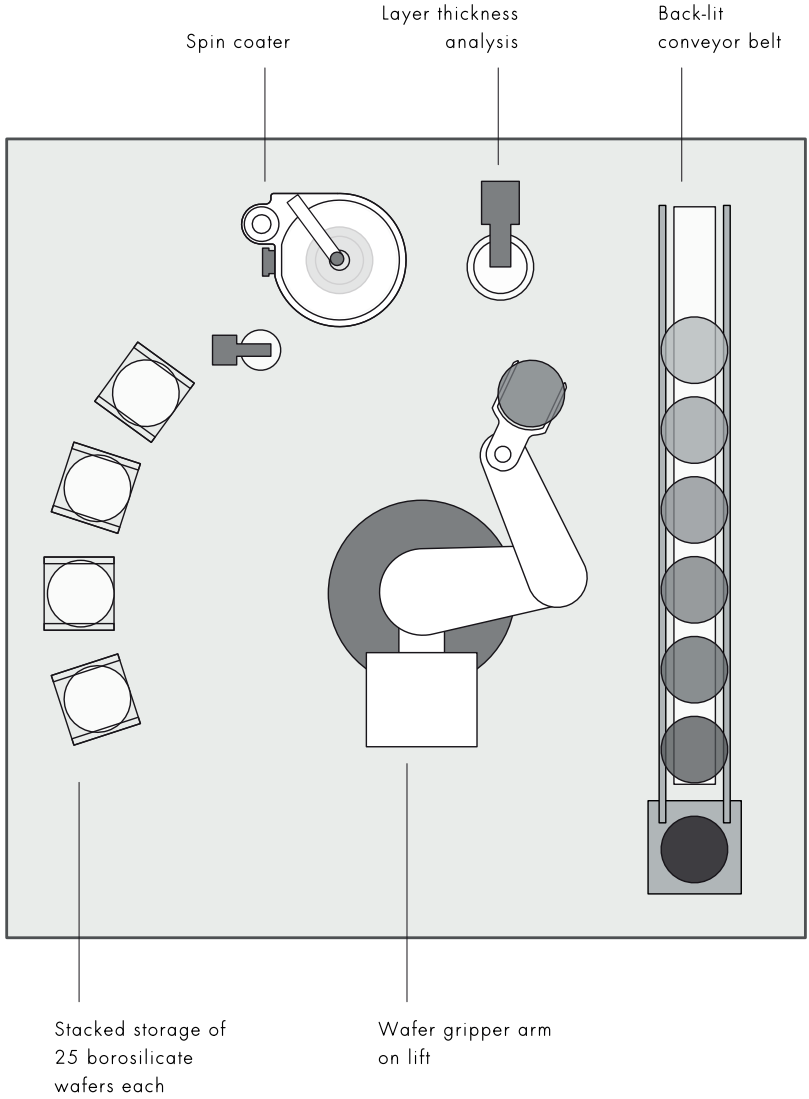

fig. 03

01
Grey, 2016
Sculpture,
sketch for final prototype

02
Sidestreet in Istanbul, 2015

03
Baba, 2016
Excerpt of the Baba series,
wallpaper Print,
dimensions variable

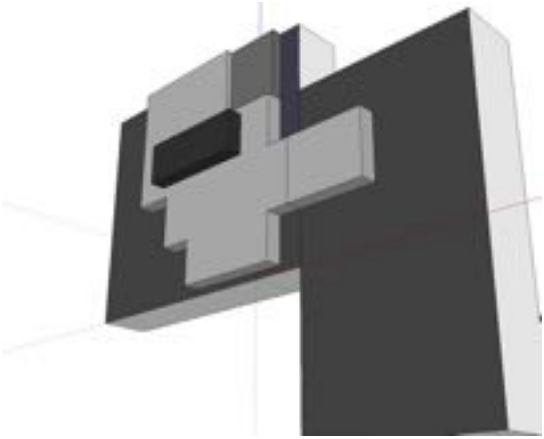

fig. 01

01
Gri, 2016
Heykel,
final prototip skeçi

02
İstanbul sokak fotoğrafı, 2015

03
Baba, 2016
Baba serisinden bir parça,
duvarkağıdı,
değişken boyutlar

fig. 02

fig. 03

Neriman Polat

Galaxycity, 2016
Installation
(photographs, sound and text)
322 cm × 654 cm × 582 cm

Galaxycity, 2016
Yerleştirme
(fotoğraf, ses, yazı)
322 cm × 654 cm × 582 cm

Cartier
Cartier
Cartier

3 Asylum, 2015

01
Berlin State Library

02
Istanbul University Library

03
Bibliothèque nationale de France

Installation,
UV print and drawing on plexiglass
300 cm × 150 cm × 175 cm

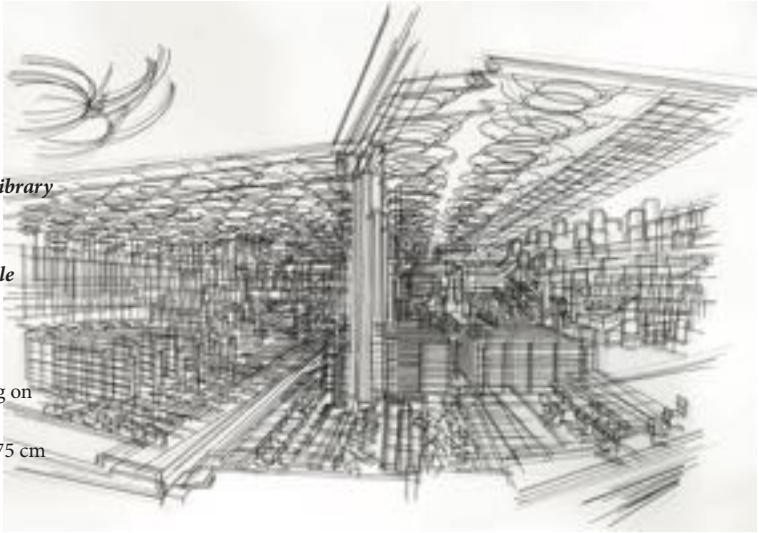

fig. 01

3 Asylum, 2015

01
Berlin Devlet Kütüphanesi

02
İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi

03
Fransa Ulusal Kütüphanesi

Yerleştirme,
Pleksiglas üzerine UV baskı ve çizim
300 cm × 150 cm × 175 cm

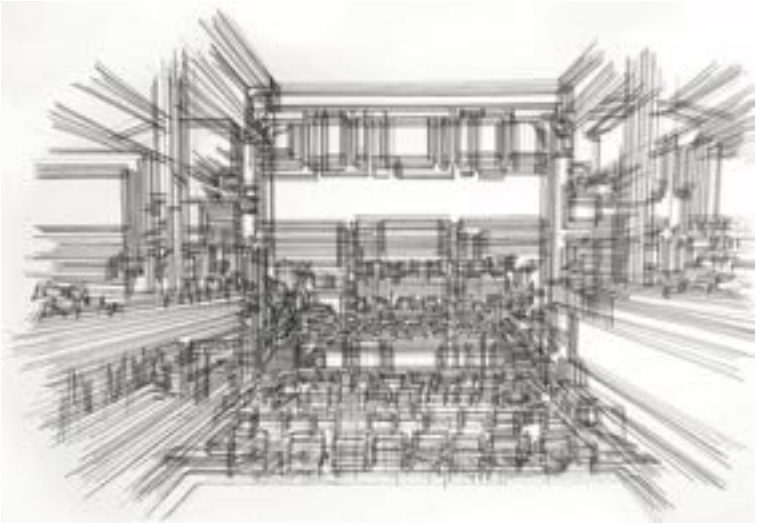

fig. 02

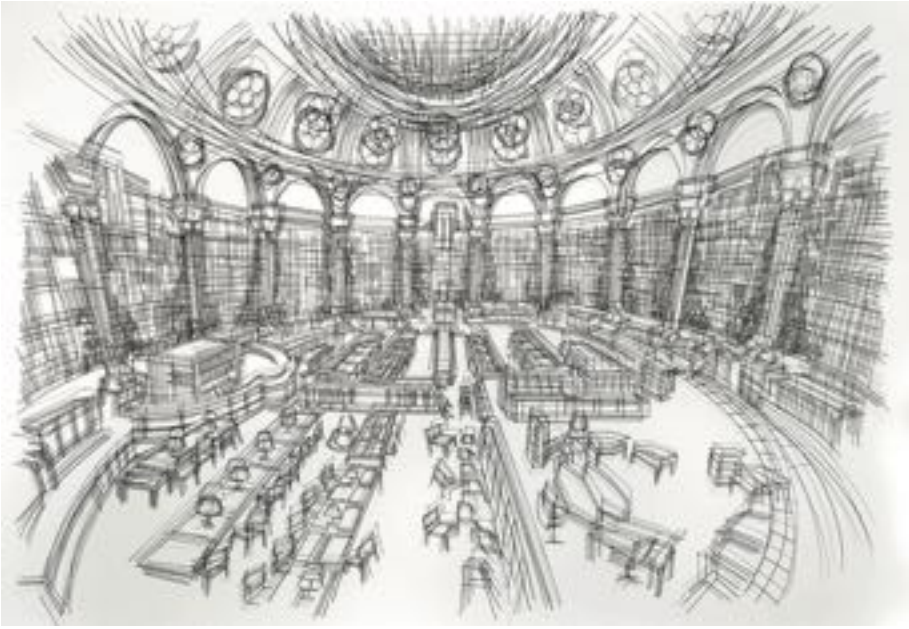

fig. 03

01
Artifact of a Byzantine column in the Archeological Museum in Istanbul, 2015

02
Extendible Stool, 2015
construction draft

03
Etched brass stilts for the ***Extendible Stool***, 2015
ø2 cm × 36 cm

04
Side street in Beyoğlu, Istanbul, 2015

05
Seating for the ***Immaculate Stool*** in progress, 2015
Etched aluminium pattern and steel mesh with impressed relief.
Pattern size: 22 cm × 22 cm

06
Immaculate Stool, 2015
rendering

07
Mobile Stool, 2016
sketch

08
A200_020, Tomiko Archive
[© Patrizia Bach, 2016]

01
İstanbul Arkeoloji Müzesi'nden Bizans kolon parçası, 2015

02
Extendible Stool, 2015
yapım taslağı

03
Extendible Stool için oymalı pirinç payandalar, 2015
ø2 cm × 36 cm

04
Ara sokak, Beyoğlu, İstanbul, 2015

05
Immaculate Stool için döşeme, 2015
Alüminyum baskı kalıbı ve rölyef uygulanmış çelik örgü
Kalıp ölçüsü: 22 cm × 22 cm

06
Immaculate Stool, 2015
görselleştirme

07
Mobile Stool, 2016
çizim

08
A200_020, Tomiko Archive
[© Patrizia Bach, 2016]

fig. 01

fig. 02

fig. 03

fig. 04

fig. 05

fig. 06

fig. 07

fig. 08

Andreas Töpfer

01–09
Istanbul I , the tourist
about 100 drawings
05.03.–30.03.2015
ballpoint/pencil on paper
29, 7 × 21 cm

10–11
Istanbul II, the news
about 44 drawings
28.06.2015–19.03.2016
pencil on paper
29, 7 × 21 cm

01–09
İstanbul I, turist
yaklaşık 100 çizim
05.03.–30.03.2015
kağıt üzerine tükenmez
kalem ve kurşun kalem
29, 7 × 21 cm

10–11
İstanbul II, haberler
yaklaşık 44 çizim
28.06.2015–19.03.2016
kağıt üzerine tükenmez
kalem ve kurşun kalem
29, 7 × 21 cm

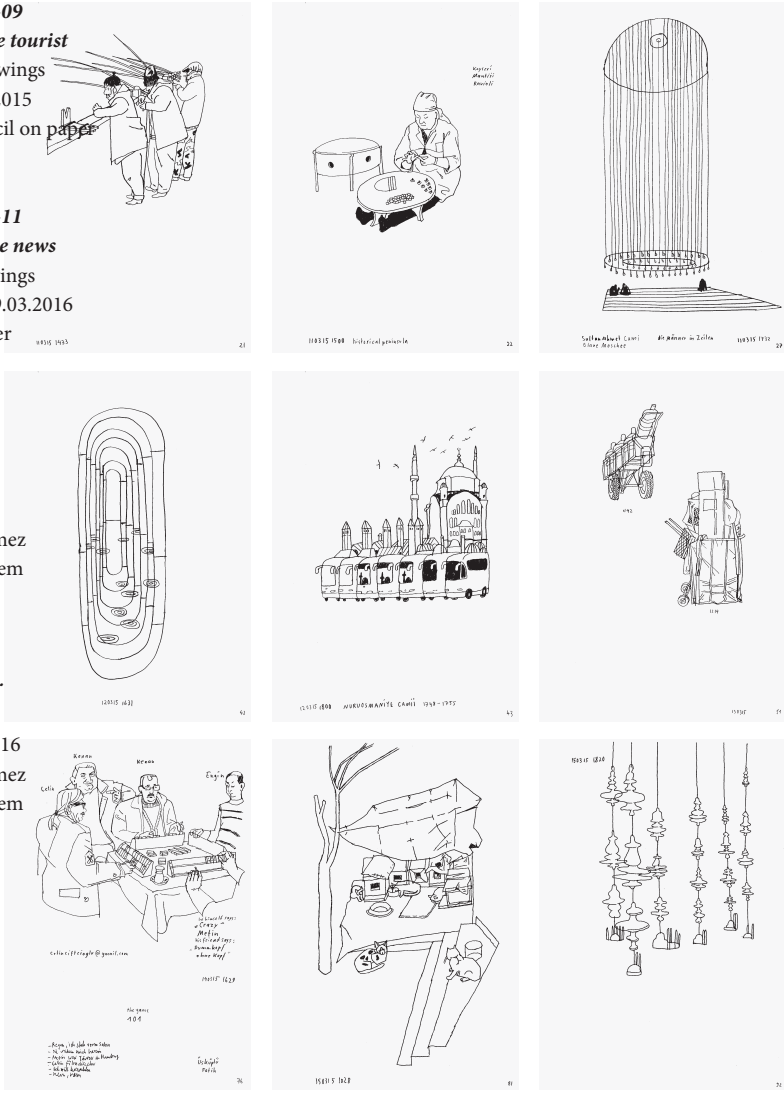

fig. 01–09

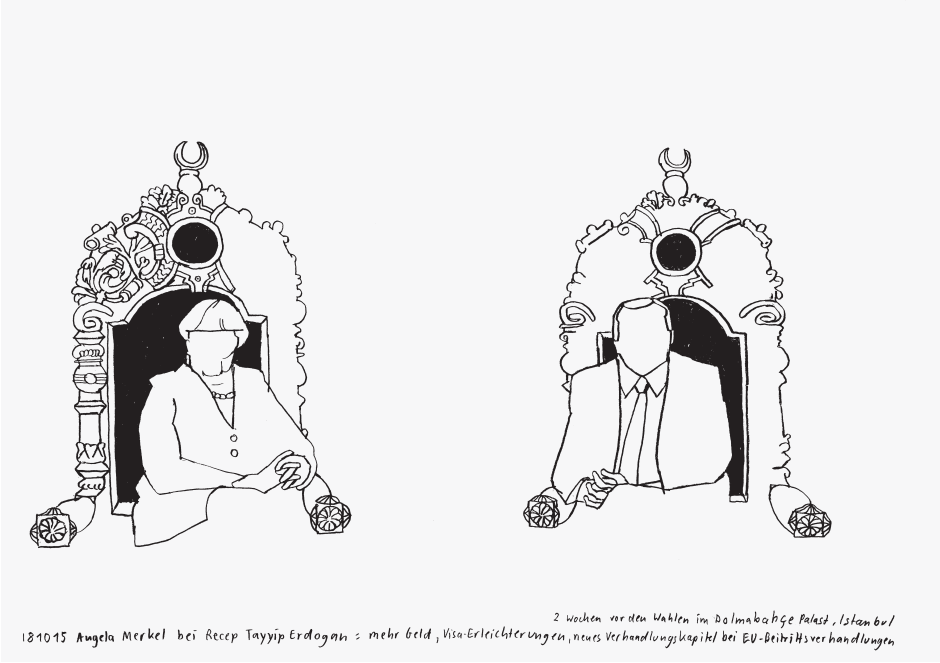
2 Wochen vor den Wahlen im Dolmabahçe Palast, Istanbul
181015 Angela Merkel bei Recep Tayyip Erdogan : mehr Geld, Visa-Erleichterungen, neues Verhandlungskapitel bei EU-Beitrittsverhandlungen

fig. 10

190316 Anschlag İstiklal 1

fig. 11

01
dirty box, 2016
Sketch for final prototype,
wood-metal-microcontroller
140 × 70 × 50 cm

02
Engraving Workshop
Istanbul, 2014
© Nina Savic

03
Lathe Workshop
Istanbul, 2015
© Nina Savic

fig. 1

01
kirli kutu, 2016
prototip eskizi
ahşap-metal-microdenetleyici
140 × 70 × 50 cm

02
Kalemkar Atölyesi
İstanbul, 2014
© Nina Savic

03
Torna Atölyesi
İstanbul, 2015
© Nina Savic

fig. 2

fig. 3

En iyi dost
Meşgul ederken

fig.:
Walter Benjamin
Nicht so ist es

AdK, Berlin, WBA
Ms 474, 11,6 × 13,5 cm
notes *On the Concept of History*

Tarih Kavramı Üzerine
notlar

quotes: Walter Benjamin,
"On the Concept of History",
in *Selected Writings*. Volume 4,
Cambridge, 2006, p. 395.

alıntı: Walter Benjamin,
"Tarih Kavramı Üzerine",
Son Bakışta Aşk içinde,
İstanbul, 1993, s. 34.

History is the subject of a construction whose site is not homogeneous, empty time, but time filled full by now-time [Jetztzeit]. Thus, to Robespierre ancient Rome was a past charged with now-time, a past which he blasted out of the continuum of history. The French Revolution viewed itself as Rome reincarnate. It cited ancient Rome exactly the way fashion cites a bygone mode of dress. Fashion has a nose for the topical, no matter where it stirs in the thickets of long ago; it is the tiger's leap into the past. Such a leap, however, takes place in an arena where the ruling class gives the commands. The same leap in the open air of history is the dialectical leap Marx understood as revolution.

Tarih, bir inşa faaliyetinin nesnesidir: Yapı, homojen ve boş bir zamanda değil, "şimdi'nin zamanı"nın doldurduğu bir zamanda yükselir. Nitekim Robespierre için eski Roma, tarihin sürekliliğinden koparıp aldığı, "şimdi'nin zamanı"yla yüklü bir geçmişti. Fransız Devrimi kendisini eski Roma'nın tekrarı olarak görmüştü. Tıpkı modanın eski giysilere başvurması gibi o da eski Roma'ya başvurmuştu. Moda hep geçmişin ormanlarında avlanıp güncel olanı yakalar, bir kaplan sıçrayışıyla. Ne var ki, geçmişe doğru bu sıçrayış, kuralları hâkim sınıfın koyduğu bir arenada gerçekleşir. Aynı hamle, tarihin geniş ufkunda diyalektik bir nitelik kazanır. İşte Marx devrimden bunu anlıyordu.

nicht so ist es, daß das Vergangene sein Licht auf das Gegenwärtige
oder das Gegenwärtige sein Licht auf das Vergangene
wirft, sondern Bild ist das, worin das
Vergangene mit der Gegenwart zu einer
Konstellation zusammentritt. ~~Kurz~~ Beispiel die
Beziehung des Einst zum Jetzt eine ~~[illegible]~~ Konstellation,
ist die das Vergangene zur Gegenwart einer
Sternschnuppe, ~~[illegible]~~ vergleichbar. (N2a, 3)

Benjamin-Archiv
Ms 474

'Past, in Each of its Moments, Be Citable'
An exhibition project on Walter Benjamin's Concept of History in the City of Istanbul
28 May – 17 July 2016

> *The chronicler who narrates events without distinguishing between major and minor ones acts in accord with the following truth: nothing that has ever happened should be regarded as lost to history.*

The exhibition project *Past, in Each of Its Moments, be Citable – On Walter Benjamin's Concept of History in the City of Istanbul* invites six Turkish and five German artists to read, transform and address Walter Benjamin's theses *On the Concept of History* in the city of Istanbul.

Under the initiation of the Berlin artist Patrizia Bach, the group has been reading and discussing the German philosopher's writing since April 2015. Through collectively sharing their knowledge, experience with and approaches to the text, they have not only transferred Benjamin into the city but also conveyed his enigmatic writings into their own understanding of the here-and-now. During this process, Walter Benjamin's text has been used as an entry point, tool, method, and critical authority in each artist's practice.
The participating artists Sezgi Abalı, Patrizia Bach, Doğu Çankaya, Juliane Eirich, Benjamin Maus, Lara Ögel, Neriman Polat, Çağrı Saray, Elena Tezak, Andreas Töpfer and Bilal Yılmaz all search for hidden fragments in the city, the seemingly marginal and neglected. As 'urban physiognomists', they cite personal history and histories in constellation with generic traditional history, investigating individual and social needs for identity and consumption, craft, automatic production and the urban infrastructure of Istanbul today.
Through installation, drawing/illustration, photography, design, engineering, collaboration and artistic activism, the project not only reflects upon but also wishes to independently continue Walter Benjamin's task of brushing history against the grain.

Her Anıyla Alıntılanan Geçmiş
Walter Benjamin'in Tarih Kavramı Üzerine bir Sergi Denemesi
28 Mayıs – 17 Temmuz 2016

> *Olayları önemlerine göre ayırt etmeden sayıp döken vakanüvis, şu doğrudan yola çıkar: Hiçbir olay tarih için kaybolmuş sayılamaz.*

Her Anıyla Alıntılanan Geçmiş: Walter Benjamin'in Tarih Kavramı Üzerine bir Sergi Denemesi
Türkiye'den altı, Almanya'dan beş sanatçıyı Walter Benjamin'in *Tarih Kavramı Üzerine* tezlerini İstanbul'da okumaya, irdelemeye ve dönüştürmeye davet ediyor.

Berlinli sanatçı Patrizia Bach'ın girişimiyle biraraya gelen grup, 2015 Nisan'ından bu yana Alman düşünürün yazdıklarını okuyor ve bunlar üzerine tartışıyor. Sanatçılar metinle ilgili bilgi ve deneyimlerini, metne farklı yaklaşımlarını kolektif şekilde paylaşarak, Benjamin'i şehre nakletmekle kalmayıp, onun muğlak/muammalı yazılarını şimdi ve burada hakkındaki kendi kavrayışlarına taşıdılar. Bu süreç esnasında Walter Benjamin'in metninden, her bir sanatçının pratiğinde giriş noktası, araç, metod ve eleştirel otorite olarak yararlanıldı.
Katılan sanatçılar, Sezgi Abalı, Patrizia Bach, Doğu Çankaya, Juliane Eirich, Benjamin Maus, Lara Ögel, Neriman Polat, Çağrı Saray, Elena Tezak, Andreas Töpfer ve Bilal Yılmaz, şehirdeki saklı fragmanları, görünüşte marjinal ve ihmal edilmiş olanı araştırdı. "Kentsel fizyonomlar" olarak kişisel tarih ve tarihlere, bunları jenerik geleneksel tarihle kümelendirerek, atıfta bulunuyorlar, bireysel ve toplumsal kimlik ihtiyacı ve tüketim, zanaat, otomatik üretim ve İstanbul'un bugünkü kentsel altyapısı gibi konuları araştırıyorlar.
Bu proje, yerleştirme, çizim/illüstrasyon, fotoğraf, tasarım, mühendislik, işbirliği ve sanatsal aktivizm yoluyla, Walter Benjamin'in tarihin havını tersine tarama görevi üzerine sadece düşünmekle kalmayıp bu işi bağımsız olarak sürdürebilmeyi de istiyor.

fig.:
Walter Benjamin
Der Historismus

AdK, Berlin, WBA
Ms 451v/ 451, 11, 6 × 14, 6 cm [90%]
notes *On the Concept of History*

Tarih Kavramı Üzerine
notlar

[illegible]

Benjamin-Archiv
Ms 451

[illegible]

Sezgi Abalı, Istanbul
her artistic research mostly through photography, archiving and installation. She is also the co-founder/ director of the independent art initiative and artist residency halka art project since 2011.
www.sezgiabali.com
fotoğraf, yerleştirme ve arşivleme konularında çalışır. 2011'den bu yana bağımsız sanat inisiyatifi ve sanatçı rezidansı halka sanat projesi'nin eş-kurucu ve yürütücüsüdür.

Patrizia Bach, Berlin & Istanbul
is a visual artist. Her main focus lies on drawing. Bach is the initiator of the *Walter Benjamin in Istanbul* project.
www.patriziabach.de
görsel sanatçı. Başlıca ilgi alanı çizim. Walter Benjamin İstanbul'da projesini başlatmıştır.

Doğu Çankaya, Bodrum & Istanbul
is a painter. His main focus is signs, structures, human and non-human systems. He's engaged in a visual language communicating bridges among histories, characters and spaces.
www.dogucankaya.com
Ressam. İşaretler, yapılar, insana dair olan ve olmayan sistemler ana ilgi alanıdır. Farklı tarihler, karakterler ve mekanlar arasında köprü kuran bir görsel dil oluşturmayı sever.

Juliane Eirich, Berlin
is a photographer. Her main point of interest is the exploration of how the relation between man-made envorinment and nature influence the other in terms of culture/cultivation and social aspects.
www.julianeeirich.com
fotoğrafçı. İnsan yapımı çevreyle doğa arasındaki ilişkinin irdelenmesi ve bu ilişkinin iki tarafı da, kültür / yetiştirme ve toplumsal boyutlarıyla, nasıl etkilediği sanatçının ilgilendiği başlıca konulardır.

Benjamin Maus, Berlin
is self taught in many disciplines and founder of the studio FELD. He is interested in different modes of production and their impact on society. He builds machines that perform seemingly meaningful tasks.
www.allesblinkt.com
birçok disiplinde kendi kendini yetiştirmiş bir sanatçı ve stüdyo FELD kurucusu. Farklı üretim tarzları ve bunların toplum üzerindeki etkisiyle ilgileniyor. Görünüşte anlamlı işler yerine getiren makineler geliştiriyor.

Lara Ögel, Istanbul
is a visual artist. Her work takes shape in a variety of mediums ranging from artist books to installations.
www.laraogel.com
Çalışmaları sanatçı kitapları, mekansal yerleştirmeler ve buluntu malzemeleri de içeren çeşitli şekiller alır.

Neriman Polat, Istanbul
lives and works in Istanbul. She often works in various media such as photography, video and installation. City, urban transformation and gender are some of her topics of interest.
www.nerimanpolat.com
halen İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor. Çalışmaları genellikle fotoğraf, video ve yerleştirmelerden oluşmaktadır. Şehir, kentsel dönüşüm, toplumsal cinsiyet, çalışmalarının temel konularıdır.

Çağrı Saray, Istanbul
works with various mediums such as drawing, photography, video and installation. His works built upon the concepts of memory, identity and space.
www.cagrisaray.blogspot.com.tr
Çizim, fotoğraf, video ve enstalasyon gibi farklı mediumlarla çalışmaktadır. Çalışmaları bellek, kimlik ve mekan üzerine kuruludur.

Elena Tezak, Berlin
works with objects of use. She concerns herself with their role in our daily lives, circulation, and way of production as mirrors of a society's values, needs, taste, and technical developments.
www.elenatezak.de
gündelik hayatta kullanılan nesnelerle çalışan bir sanatçı. Bu nesnelerin hayatımızdaki rolüyle ilgileniyor, toplumun değerleri, ihtiyaçları, zevkleri ve teknik gelişimini yansıtan dolaşım ve üretim şekillerini inceliyor.

Andreas Töpfer, Berlin
co-founded the publisher *kookbooks* with Daniela Seel in 2003. Since 2014 he is the Visual Editor for the Norwegian Culture Magazine *Vagant*. His latest book: *Speculative Drawing* with Armen Avanessian.
www.andreastoepfer.blogspot.com.tr
2003'te Daniela Seel ile birlikte kookbooks yayınevini kurdu. 2014'ten bu yana Norveç kültür dergisi Vagant'ın görsel editörlüğünü yapıyor. Son kitabı *Spekülatif Çizim'i* Armen Avanessian'la birlikte hazırladı.

Bilal Yılmaz, Istanbul
is a designer, researcher and artist. He works on social and collective projects.
www.bilalyilmaz.info
Tasarım, araştırma ve sanat yapar. Sosyal ve kolektif projeler üzerine çalışır.

The project is friendly supported by:
Destekleyen kurumlar:
Akademie der Künste, Berlin,
Walter Benjamin Archiv
Berliner Senat
DEPO, Istanbul
European Cultural Foundation
Goethe Institut, Istanbul
Halka Art Project, Istanbul

very special thanks to / teşekkürler:

Caroline Adler
event coordination
etkinlik koordinasyonu

Sezgi Abalı & İpek Çankaya
halka art project
halka sanat projesi
www.halkaartproject.net

Ursula Marx,
Nadine Werner &
Erdmut Wizisla
Walter Benjamin Archiv, Berlin

Aslı Çetinkaya, Asena Günal
Turan Tayar DEPO, Istanbul

© for all pictures by the artist, except p. 3, 9, 33, 36, 37 © Akademie der Künste, Berlin, Walter Benjamin Archiv.
sayfa 3, 9, 33, 36, 37'deki resimlerin telifi Akademie der Künste, Berlin, Walter Benjamin Archiv, Berlin'e; diğer tüm resimlerin telifi ise sanatçılara aittir.

printed at / baskı
A4 Ofset, İstanbul

translation / çeviri
Aslı Çetinkaya

Akademie der Künste, Berlin,
Walter Benjamin Archiv

fig. 06

fig. 07

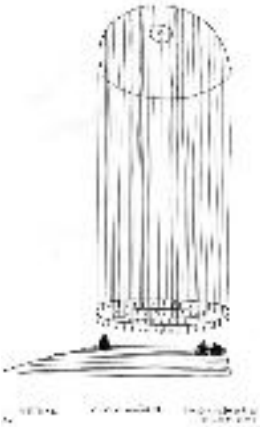

fig. 10

SEZGİ ABALI
fig. 01

PATRIZIA BACH
fig. 02

DOĞU ÇANKAYA
fig. 03

JULIANE EIRICH
fig. 04

BENJAMIN MAUS
fig. 05

LARA ÖGEL
fig. 06

NERİMAN POLAT
fig. 07

ÇAĞRI SARAY
fig. 08

ELENA TEZAK
fig. 09

ANDREAS TÖPFER
fig. 10

BİLAL YILMAZ
fig. 11

fig. 09

fig. 11

fig. 08